

Slava Avstriji!

Bit' će, bit' će
Estrajh za vse.

Vodnik.

Beseda sladka — domovina!
V tej besedi se izraža naše veselje, naša ljubezen, naš ponos, naša slava. Dandanes ni zavednega človeka, ki bi ne umeval, kaj je posameznikom — domovina.

Kako milo doni zlasti Slovincu ta beseda! Kako jo ljubi, kako mu je vsaka malenkost, ki se tiče domovine, zanimiva in važna! Zato umevamo, zakaj je Slovenec v tej stvari tako občutljiv, zakaj se tu pa tam pové marsikaka ostrabeseda, kadar velja istinitemu ali navideznemu nasprotniku domovine. — Da-si ljubi Slo-

udan sin in zvest državlján je vedno bil in tudi bode.

Našemu listu prvi namen ni, da bi govoril o državi in vsem, kar se druží s tem pojmom. Vendar mu mora biti sveta naloga, da vzbujá domovinsko ljubezen, in sicer nikakor ne manj ljubezen do Avstrije, nego do ožje slovenske domovine.

In kaj mu daje to nalogo? Naravni zakon, volja božja tirja od nas, da učimo ljubezen do Avstrije z besedo in z vzgledi. Narod slovenski je del avstrijske države, naš vladar je presvetli cesar avstrijski, zato je

Nadvojvoda Franc Ferdinand.

Slovincem — drugače nego Nemcem — domovina slovenska tudi domovina avstrijska.

In tudi, ko bi to ne bilo — v istini je res nekoliko Slovencev pod laško vlado —, tudi lastni prid nam veva, naj ljubimo avstrijsko domovino. Slovencev nas je le malo v primeri z drugimi narodi. Kako malo nas poznajo po svetu! Pojdi proti severu, pojdi na jug, pojdi na vzhod in zapad — kdo nas pozna? Poznajo nas bratje Slovani, poznajo morebiti še drugih narodov omikanci, a preprostim in neukim tujcem smo neznani. Mnogokrat je le preresnično, kar poje pesnik o naši domovini:

Bridka žalost me prešine,
Ko se spomnim domovine,
Vsemu svetu nepoznane,
Od nikogar spoštovane.

A naša Avstrija more med velikimi državami pač dovolj povzdigniti svoj glas, more pač braniti svojo veljavo na vse strani, more zato tudi svojim Avstrijancem biti častitljiva in mogočna mati. Zaradi tega nam mora tudi častito biti to ime, v ponos ter v čast nam mora biti, da smo Avstrijanci.

Kaj to pomeni, čuti Slovenec zlasti, ako pride v tuje dežele. Ali naj se sklicuje pred uradi, pred oblastvi in v raznih družbah na to, da je Slovenec? Ako pa reče, da je Slovan, kaj mu to pomaga? Tujec ne vé, je-li Rus ali Srb, ali Čeh? In kaj more veljati pred inozemcem sama narodnost? A drugače je, ako se imenuje Avstrijanca — državljana mogočnega cesarstva.

Tujec čuje pogostokrat o cesarstvu našem, in v spominu mu je ostalo, da je to cesarstvo veliko, bogato, sestavljeno iz mnogih ljudstev in mnogih deželâ, zlasti pa se zanima za dobrega in pravičnega vladarja, našega presvetlega cesarja, o katerem je slišal ali morebiti čital toliko lepih poročil.

Slovinci — mi mali narod — le preradi tudi mislimo in delamo malenkostno. Pred očmi imamo svoje sosede Lahe, Nemce in Madjare; naše težnje se ozirajo večinoma samo na stališče naše med temi sosednimi narodi. Res potrebno je to, neizogibno potrebno za našo narodnost in naš napredek. A nikar, da bi nič drugega ne znali, nič drugega ne želeli, kakor med temi sosedi imeti veljavo! Marveč avstrijskega svojega značaja se moramo zavedati nasproti sosednim državam, želiti in delati moramo, da bode Avstrija mogočna in slavna. Mogočna Avstrija naj stori tudi nas Slovence srečne in močne.

Meseca junij in julij tega leta kličeta Avstrijancem v spomin deloma za Avstrijo slavno, deloma žalno leto 1866., zakaj od tedaj do sedaj je preteklo uprav 25 let. Petindvajsetletnice seslavé splošno, tudi ta petindvajsetletnica naj ne ide mimo nas, da bi se ne počivil v nas duh avstrijski. Naš list uporablja z veseljem to priliko, da izrazi čustva vseh Slovencev gledé na dogodke imenovanega leta. Zato je ta številka listova, kakor bode tudi naslednja, posvečena slavnim spominom iz bojov na Laškem. Zato predočuje tudi ta številka onega sorodnika cesarjevega, na katerega se ozirajo avstrijski narodi kot na naslednika svetlemu cesarju.

Slavna Avstrija je tudi naša slava, njena sreča, naša sreča. Da bi torej slavna bila naša Avstrija po svojih mnogih narodih, ki naj bi kot otroci jedne družine vsi tekmovali v napredovanju! Da bi slavna bila naša Avstrija v zboru velikih držav, bodisi z mečem na bojnem polju, bodi si z umom svojih državnikov! Tako naj vsemogočni Bog blagoslovi našo Avstrijo. Slava Avstriji! Dr. Fr. Lampe.

